

פתיחה

הנושא העיקרי שעבר היום בשיעור עם רב זה איך להעביר את היחס לחיים שלנו מחשיבות עצמית לחשיבות הבורא.

רב הסביר שהעיקר בהתקדמות שלנו זה תדירות הבירורים האלה, איך מתקשרים אל הבורא, איך לחברים? מהו היחס הנכון של למעלה מהדעת? איך לא להתחשב עם עצמנו, אלא להתחשב עם טובת החברים, טובת הבורא?

**את כל זה נברר ביחד היום- ונעשה את זה בתדירות גבוהה...
וקודם נראה קליפ**

קליפ 1- מה הקשר בין ויתור על אהבה עצמית ובין אמונה למעלה מהדעת

1.

<https://kabbalahmedia.info/lessons/daily/c/RQuKWnMa?language=he&ap=1&sstart=18m6s&send=18m51s&mediaType=video&shareLang=he>

+

2

<https://kabbalahmedia.info/lessons/daily/c/RQuKWnMa?language=he&ap=1&sstart=35m38s&send=36m56s&mediaType=video&shareLang=he>

תרגיל 1- רב אמר שלזה מגיעים דרך המאמצים המשותפים שלנו בחברה, בעזרה ההדדית להיות בזה כל הזמן, להזכיר זה לזה על העבודה הזאת -

שכל הזמן, על כל פעולה ומחשבה לצרף כוונה לטובת הבורא, וככה אנחנו מתעלים כל פעם עוד קצת ועוד קצת לאמונה למעלה מהדעת

בואו נממש את זה בפועל- בואו נשכנע אחד את השני בחשיבות העבודה הזו באמונה למעלה מהדעת- עד כמה חשוב שנצרף כל מחשבה ומעשה רק לטובת הבורא!

קליפ 2 - מה זה אמונה למעלה מהדעת- חשיבות הבורא יותר מחשיבות עצמי

<https://kabbalahmedia.info/lessons/daily/c/RQuKWnMa?language=he&ap=1&sstart=20m55s&send=22m44s&mediaType=video&shareLang=he>

שאלה 2 - בואו בכל זאת ניזכר בשביל מה צריך לאהוב את החברים? מהן בדיוק ההבחנות והתועלת הרוחנית מהעבודה הזו?

קליפ 3- מה התועלת מאהבת חברים

<https://kabbalahmedia.info/lessons/daily/c/RQuKWnMa?language=he&ap=1&sstart=22m45s&send=23m38s&mediaType=video&shareLang=he>

שאלה 3: רב דיבר איתנו בשיעור על העברה של חשיבות משדה החיים שלנו למגרש של הבורא. יחד עם זאת יש לנו חלוקה פנימית כזו שנקראת הלימוד והעבודה הרוחנית בעשירייה, עניין ההפצה וכמובן העולם הזה: משפחה ועבודה. איך נזהה בכל המרכיבים האלו מה זה הבורא ומה לטובתו? איך נעביר בצורה נכונה ומאוזנת את החשיבות מהמגרש שלנו למגרש שלו?

נקרא קטע מהרב"ש

"כשהאדם מכניע את עצמו ועובד למעלה מהדעת, זה נקרא שפלות, היינו שמשפיל את הדעת שלו, ואומר, שדעתו אינה שוה כלום, דהיינו, שדעתו של אדם מחייבת, אם ה' נותן לו כל צרכיו, מה שהרצון לקבל מבין שמגיע לו, אז הוא יכול לאהוב את ה', מסיבת שהוא ממלא לו כל צרכיו, לכן הוא אוהב אותו. ואם לא, אין הוא יכול להשפיל עצמו, ולומר שדעתו לא שוה כלום, אלא האדם מתרחק אז מה', ואומר, שאינו כדאי לעבוד את ה', אם אין ה' ממלא את רצונו. נמצא, שזה נקרא בעל גאווה, מטעם שהוא רוצה להבין את דרכיו של הבורא, במה הוא נקרא טוב ומטיב, אם אין הגוף מקבל מה שהוא דורש. ועל בעל גאווה זו אומר הקב"ה "אין אני והוא יכולים לדור במדור אחד". מה שאם כן אם הוא משפיל עצמו, ואומר, שאין בידי להבין את דרכי ה', ואומר מה שהדעת שלו מחייבת, אינו שוה כלום, אלא שהוא הולך למעלה מהדעת, זה נקרא שפלות, ועליו נאמר "רם ה' ושפל יראה". והוא זוכה שה' מקרב אותו אליו." (הרב"ש, מאמר 4 "מהו שהמחבל היה נמצא בהמבול, והוא היה ממית, בעבודה" (1991)

שאלה 4: מהי ההבחנה הזו ביחס שלנו שנקראת "גאווה" ואיך מתגברים על הפרעה הזו?

קליפ 4- מהי הגאווה

1.

<https://kabbalahmedia.info/lessons/daily/c/RQuKWnMa?language=he&ap=2&sstart=4m53s&send=5m25s&mediaType=video&shareLang=he>

+

2

<https://kabbalahmedia.info/lessons/daily/c/RQuKWnMa?language=he&ap=2&sstart=5m41s&send=6m12s&mediaType=video&shareLang=he>

עכשיו בואו רגע נדבר על העשירייה שלנו.

שאלה 5: יש לנו כל מיני חברים בקב' או בעשירייה- חלק אני מתחבר יותר ואוהב אותם יותר, וחלק... לא פשוט לאהוב אותם באותה מידה.

יש חברים שאנחנו מסתדרים איתם יותר וחברים שמסתדרים פחות. אבל רב"ש מלמד אותנו שצריך לראות את העשירייה, הקבוצה כאחד, כולם שוים. זה נקרא יחס רוחני, שאז הקבוצה הופכת לעטיפה לגילוי הבורא. אחרת, כמו שאמר לנו הרב, אנחנו נמצאים עדיין בבירור האגואיסטי. איך אנחנו מתעלים מעל היחס הסלקטיבי הגשמי? איך אפשר לראות כל חבר כגדול, שפועל עד קצה היכולת שלו לחיבור בחברה? **מה צריך להיות היחס הנכון מצידנו לכל אחד מהחברים ולכל העשירייה יחד כדי שתמיד נגדיל את החברים ולא נרד מזה?**

תרגיל 6: רב נתן עצה מעשית מדהימה להתגבר על הגאווה-

צריך להיות כל הזמן עם החברים, ללמוד מהם איך להתנהג בקבוצה. להסתכל על כאו"א שבטוח אפשר ללמוד ממנו איך להתנהג בקב', איך הוא מתייחס לחברה באהבה, מביא ידע, השתתפות פיזית וכו'- ממש ללמוד מכולם.

כ"א חושב על 2 חברים בעשירייה שלו, שמהם הוא היה רוצה ללמוד [לא צריך להגיד שמות] ומספר לכולם מה אפשר ללמוד מהם כדי להגיע לדביקות בינינו בעשירייה?

אז כל אחד מאיתנו צריך לפתח יחס שווה לכל החברים, יחס אוהב לכולם, מעל התכונות הגשמיות- כמו שאמר הרב- אני רוצה לראות בכל חבר וחבר משהו גדול שמשתוקק לחיבור החברה ולחיבור דרך חברה לבורא. וזו ממש עטיפה לגילוי הבורא. עכשיו נדבר על כולנו כעשירייה אחת שמתייחסת לבורא-

בואו נראה קליפ עם רב שמסביר לנו על שלבי ההתקרבות הנכונים בינינו כדי להגיע לזה.

קליפ 5- [3 דק']- איך להיות בהשתוות עם מטרת העשירייה, אהבת הזולת ומשם לאהבת ה'
<https://kabbalahmedia.info/lessons/daily/c/RQuKWnMa?language=he&ap=1&sstart=31m10s&send=34m&mediaType=video&shareLang=he>

נקרא קטע נוסף מרב"ש לסיום

החברים צריכים בעיקר לדבר ביחד על עניין רוממות ה'. כי לפי גדלות ה', שהאדם משער בעצמו, בשיעור הזה האדם מבטל את עצמו מצד הטבע לה'... נמצא, שעל ידי שהחברים מדברים מרוממות ה', התעורר על ידי זה חשק ורצון להתבטל לפני הבורא, כי מתחיל להרגיש עניין תשוקה וכיסופין להתחבר להבורא. (הרב"ש, מאמר 30 "מה לדרוש מאסיפת חברים" 1988)

תרגיל 7 : בואו נממש את עצת הרב"ש בפועל- אנחנו עכשיו מגדילים בינינו את חשיבות הבורא, את רוממות ה'. כל חבר מדבר על עניין כמה שהבורא גדול.